

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 23Co/206/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2117220918
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 05. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubica Bundzelová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2020:2117220918.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Ľubica Bundzelová a sudkýň: JUDr. Iveta Jankovičová a JUDr. Daša Kontríková, v právnej veci žalobkyne: I. E., nar. XX.XX.XXXX, bytom E. XX/X, X., zastúpená: Občianske združenie Centrum správnej pomoci Trnava, so sídlom Trakovice 158, proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, s. r. o., IČO: 35792752, so sídlom Pribinova 25, Bratislava, zastúpený: Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava, o určenie neplatnosti Dohody o zrážkach zo mzdy a iné, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Trnava č. k. 19Csp/164/2017-127 zo dňa 30. januára 2019, takto

rozhodol:

I. Rozsudok súdu prvej inštancie sa vo veci samej vo výroku II. a III. p o t v r d z u j e .

II. Rozsudok súdu prvej inštancie sa vo veci samej vo výroku I. m e n í tak, že žaloba sa v tejto časti z a m i e t a .

III. Rozsudok súdu prvej inštancie sa vo výroku IV. m e n í nasledovne:

Žalobkyňa má voči žalovanému nárok na náhradu trov konania pred súdom prvej inštancie o určenie, že úver je bezúročný a bezpoplatkov v plnom rozsahu a o uloženie povinnosti vydať bezdôvodné obohatenie v sume 1.929,60 eur v plnom rozsahu.

Žalovaný má voči žalobkyni nárok na náhradu trov konania pred súdom prvej inštancie o určenie neplatnosti Dohody o zrážkach zo mzdy, v plnom rozsahu.

IV. Žalobkyni sa voči žalovanému priznáva právo na náhradu trov odvolacieho konania o určenie, že úver je bezúročný a bezpoplatkov v plnom rozsahu, o uloženie povinnosti vydať bezdôvodné obohatenie v sume 1.929,60 eur v plnom rozsahu.

V. Žalovanému sa voči žalobkyni priznáva právo na náhradu trov odvolacieho konania, o určenie neplatnosti Dohody o zrážkach zo mzdy, v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie výrokom I. rozhodol, že Dohoda o zrážkach zo mzdy č. 8500081684 zo dňa 26.9.2014 uzatvorená medzi žalobkyňou a žalovaným je neplatná. Výrokom II. rozhodol tak, že úver zo Zmluvy č. 8500081684 zo dňa 26.9.2014 uzatvorený medzi žalobkyňou a žalovaným je bezúročný a bez poplatkov. Výrokom III. zaviazal žalovaného zaplatiť žalobkyni z Úverovej zmluvy č. 8500081684 zo dňa 26.9.2014 bezdôvodné obohatenie vo výške 1.929,60 eur, do troch dní

odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku. Výrokom IV. rozhodol o trovách konania tak, že má nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

2. Súd po citovaní § 52 ods. 1, 2, § 451 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka (ďalej len OZ), § 1 ods. 1, 2, § 9 ods. 2 písm. g), § 11 ods. 1 písm. b), 4 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch (ďalej len ZoSÚ), § 497 Obchodného zákonníka, rozsudok vecne odôvodnil tým, že mal preukázané, že predmetná úverová zmluva je zmluvou spotrebiteľskou, keďže žalovaný ako právnická osoba poskytol v rámci svojho podnikania úver žalobkyni ako fyzickej osobe, ktorá nekonala v rámci predmetu svojho povolania alebo podnikania.

3. Súd pristúpil k skúmaniu jednotlivých obsahovaných náležitostí zmluvy a zistil, že zmluva obsahuje nesprávny údaj o výške poskytnutého úveru, keď skutočná suma poskytnutého úveru bola 1.350,-eur, a nie 1.500,- eur tak ako je uvedené v oznámení o schválení úveru, čo žalovaný nepoprel, uviedol, že 150,- eur predstavuje poplatok, ktorý si započítal, započítaním sa započítava aj časť úveru (150,-eur) ktorá sa síce nevpláca, ale práve v rámci tejto kompenzácie sa "poskytuje."

4. V zmluve nie je správne uvedená ani suma celkových nákladov, keď pri prepočte počtu splátok 42 krát mesačná splátka 81,99 eur vychádza, že žalobkyňa mala celkovo zaplatiť sumu 3.443,58 eur. V oznámení o schválení úveru je uvedená suma celkovej splátky, ktorú musí dlžník zaplatiť vo výške 2.142,06 eur, teda podstatne nižšia. Z uvedeného je zrejmé, že nemôže byť správne vypočítaná ani výška ročnej percentuálnej miery nákladov.

5. V zmluve nie sú vôbec uvedené všetky predpoklady použité na výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov (§ 9 ods. 2, písm. j) Zákona č. 129/2010 Z. z.)

6. Vzhľadom na uvedené, keďže zmluva neobsahuje základné náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. g), j) je potrebné považovať úver za bezúročný a bez poplatkov podľa § 11 ods. 1 písm. b) Zákona č. 129/2010 Z. z.

7. Preto súd v tejto časti - vyslovenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru vyhovel žalobe, keď naliehavý právny záujem nie je potrebné preukazovať, nakoľko vyplýva z osobitného predpisu - Zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch (§ 11 ods. 4).

8. Čo sa týka tvrdenia žalobkyne, že dôvodom bezúročnosti je i to, že žalovaný posudzoval schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch, pomeroch žalobkyne, uvedené žalovaný vyvrátil predložením „Hodnotenia dlžníka“ zo dňa 23.9.2014 z ktorého vyplýva, že zisťoval príjem dlžníka - žalobkyne, ktorý bol 430,33 eur, žalobkyňa bola zamestnaná v spoločnosti PCA Slovakia, s.r.o., jej výdavky boli 156,33 eur, bola rozvedená, mala 1 nezaopatrené dieťa.

9. Z vykonaného dokazovania je zrejmé, že žalobkyni bol poskytnutý úver vo výške 1.350,- eur, žalobkyňa zaplatila celkovo sumu vo výške 3.279,60 eur. Suma 1.350,- eur bola splatená sedemnástou splátkou v mesiaci jún 2016. Uvedené nebolo v konaní sporné. Nakoľko súd dospel k záveru, že zmluva je bezúročná a bez poplatku, bola žalobkyňa povinná žalovanému uhradiť iba sumu skutočne poskytnutého úveru vo výške 1.350,- eur. Bezdôvodne tak žalovanému navyše uhradila sumu 1.929,60 eur (3.279,60 eur mínus 1.350,- eur), keď súd skonštatoval, že o uvedenú sumu sa žalovaný bezdôvodne obohatil a z tohto dôvodu v zmysle citovaného ustanovenia § 451 Občianskeho zákonníka súd zaviazal žalovaného toto bezdôvodné obohatenie žalobkyni vrátiť.

10. Nakoľko žaloba o vydanie bezdôvodného obohatenia bola podaná dňa 11.10.2017 a bezdôvodné obohatenie vzniklo za obdobie od júna 2016, tento nárok nemožno považovať za premlčaný tak ako namietal žalovaný, keď právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil. (§ 107 ods. 1 OZ)

11. Súd vyhovel žalobe i v časti určenia neplatnosti Dohody o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov, keď dospel k záveru, že vzhľadom na to, že Dohoda o zrážkach zo mzdy predstavuje zabezpečovací prostriedok peňažnej pohľadávky, ktorú uzatvára veriteľ s dlžníkom (Podľa § 551 ods. 1 Občianskeho zákonníka „Uspokojenie pohľadávky možno zabezpečiť písomnou dohodou medzi veriteľom a dlžníkom

o zrážkach zo mzdy; zrážky zo mzdy nesmú byť väčšie, než by boli zrážky pri výkone rozhodnutia.“), pre takúto dohodu platia všeobecné ustanovenia o právnych úkonoch. Dohoda vyžaduje písomnú formu a musí obsahovať označenie pohľadávky o uspokojenie ktorej ide. Predmetná dohoda uvedené neobsahuje a neobsahuje predovšetkým výšku pohľadávky, ktorá má byť zabezpečená, uvádza, že pohľadávka vznikne titulom uzavretej Zmluvy o úvere. Vymedzenie zabezpečovanej pohľadávky je neurčité, a teda neplatné podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka („Právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.“) V čase uzatvárania dohody o zrážkach zo mzdy musí byť zabezpečovaná pohľadávka presne a úplne konkretizovaná, inak by dlžník nemohol platne prejavíť vôľu uspokojiť pohľadávku veriteľa prostredníctvom uvedeného zabezpečovacieho prostriedku. Podľa § 2 ods. 2 Občianskeho zákonníka v občiansko-právnych vzťahoch vrátane zmluvných vzťahov majú účastníci rovnaké postavenie. Veriteľ vo vzťahu k spotrebiteľovi nie je vo vzťahu nadriadenosti a neprislúcha mu právo jednostranne určovať, aké pohľadávky a v akej výške, ktoré v budúcnosti vzniknú, sa budú realizovať formou zrážok zo mzdy v prospech veriteľa. Predmetná dohoda o zrážkach zo mzdy predstavuje formulárovú zmluvu, ktorá nebola individuálne dojednaná. Svojím obsahom spôsobuje značnú nerovnováhu v zmluvnom postavení strán v neprospech spotrebiteľa, teda žalobkyne. Pri uzatváraní dohody dlžník spotrebiteľ musí vedieť pohľadávku akého druhu zabezpečuje dohoda o zrážkach zo mzdy a v akej výške. Vykonaným dokazovaním nebolo preukázané, že žalobkyňa ako spotrebiteľka mala možnosť odmietnuť zabezpečovací prostriedok poskytovaného úveru. Žalobkyňa preukázala naliehavý právny záujem na požadovanom určení, keď bez tohto rozhodnutia by boli naďalej vykonávané zrážky zo mzdy.

12. Žalobca bol v konaní úspešný, preto mu súd priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

13. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal odvolanie žalovaný prostredníctvom právneho zástupcu z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. b), d), a h) CSP. Odvolanie odôvodnil tým, že Dohoda o zrážkach zo mzdy je zabezpečovací prostriedok pohľadávok z konkrétnej úverovej zmluvy. To znamená, že vymedzenie zabezpečenej pohľadávky musí byť naviazané na túto zmluvu. Hoci právna úprava nevy vymedzuje, ako má byť „zabezpečená pohľadávka“ definovaná, je podľa názoru žalovaného si možné pomôcť napríklad právnou úpravou iných zabezpečovacích prostriedkov. Použitie tejto právnej úpravy je prijateľné na základe podobnosti vyplývajúcej z toho, že ide rovnako o zabezpečovací prostriedok.

14. Napríklad z § 151b ods. 2 a § 151c ods. 2 Občianskeho zákonníka o pohľadávke zabezpečenej záložným právom vyplýva, že zabezpečená pohľadávka sa určuje označením právneho vzťahu, z ktorého vznikla a prípadne z ktorého môže vzniknúť.

15. Súdna prax (napríklad uznesenie KS v Trnave, sp. zn. 24Co/450/2012) ohľadne vymedzenia predmetu zabezpečenia (v danom prípade ručiteľského záväzku) uviedla, že v súlade s ust. § 303 Obchodného zákonníka totiž žalovaný písomne prehlásil, že veriteľa uspokojí ak dlžník voči nemu nesplní záväzky vyplývajúce z predmetnej zmluvy, teda každý záväzok z kúpnych zmlúv a zmlúv o dielo, ktoré strany uzavrujú do doby trvania predmetnej rámcovej zmluvy. Tento záver je v súlade s rozsudkom NS ČR sp. zn. 32Cdo 2384/98, v ktorom Najvyšší súd uviedol, že ručiteľské vyhlásenie podľa ktorého sa ručiteľ zaviazal uhradiť všetky finančné záväzky dlžníka vzniknuté na základe úverovej zmluvy pokiaľ by ich neuhradil dlžník je určitý, pričom ide o prípad, kedy sú ručením zaistené záväzky, ktoré vzniknú v budúcnosti v zmysle cit. § 304 ods. 2 Obchodného zákonníka. Obdobný záver prijal i Najvyšší súd ČR i v rozsudku sp. zn. 32Odo 629/2006, v ktorej veci bol rovnako ručiteľský záväzok viazaný na rámcovú zmluvu a týkal sa záväzkov, ktoré mali vzniknúť až v budúcnosti.

16. Vymedzenie zabezpečenej pohľadávky v dohode o zrážkach zo mzdy obsahuje jednoznačné vymedzenie toho, že zabezpečuje záväzok žalobcu (dlžníka) splatiť úver a jeho príslušenstvo na základe konkrétnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Vymedzením vzťahujúcim sa na prípadné ostatné nároky vyplývajúce z daného zmluvného vzťahu - revolving, jeho príslušenstvo či sankcie - vymedzuje také nároky, ktoré môžu vzniknúť v budúcnosti.

17. Z napádaného rozsudku nevyplýva žiadny dôvod svedčiaci o neurčitosti (teda o tom, že právny úkon a jeho obsah a význam nie je možné vyložiť) a to ani pri dodržaní postupu podľa § 35 Občianskeho zákonníka; uvedené ustanovenie súd pritom ani len nepoužil čiže podľa neho nepostupoval).

18. Vyslovenie neplatnosti právneho úkonu je v zmysle súdnej praxe rozhodnutím ultima ratio (napríklad nálezh Ústavného súdu SR z 1. apríla 2015, sp. zn. I. ÚS 640/2014 Úloha všeobecného súdu pri hľadaní riešenia súdnej právnej veci a interpretácii relevantných právnych úkonov totiž nespočíva vo „vyhľadávaní“ dôvodov neurčitosti predmetu zmluvy (prípadne iných dôvodov jeho neplatnosti), ale v poskytnutí súdnej ochrany účastníkom občianskeho súdneho konania. Táto má byť založená okrem iného aj na zohľadnení a plnej aplikácii všetkých zákonných kritérií platných pre výklad právnych úkonov a súčasnej preferencii výkladu v prospech platnosti, a nie neplatnosti právneho úkonu.). Má prichádzať teda do úvahy ako posledné riešenie, nie ako prvé. V napádanom rozsudku tomu tak bez pochyb nebolo.

19. Pokiaľ ide o argumentáciu v tom smere, že neexistuje žiadne súdne rozhodnutie, ktoré byuložilo povinnosť plniť a zamestnávateľ je povinný vykonávať zrážky z jeho mzdy, k tomu žalovaný osobitne uvádza nasledujúce: Tento názor súdu vychádza z pripomienok Európskej komisie vo veci sp. zn. C-30/12, pričom ide iba o názor tohto orgánu, ktorý sa zatiaľ v rozhodovacej praxi SDEÚ neprejavil. Napriek tomu, že tieto pripomienky sú z 02.05.2012 a slovenský zákonodarca ich mal k dispozícii, nedošlo v samotnej úprave zrážok zo mzdy a jej uplatnenia uvedenej v § 551 OZ k žiadnej zmene, z čoho vyplýva, že tam uvedenú úpravu považuje zákonodarca za zákonnú a súladnú aj s právom EÚ.

20. Aj zmena zákona č. 250/2007 Z. z. zakotvená do § 5a ods. 1 písm. a) žiadnym spôsobom na pripomienky nereaguje. Navyiac, či už úmyselne alebo z iného dôvodu sa prehliada rozsudok vo veci C-34/13, kde SDEÚ uviedol - „Ustanovenia smernice rady 93/13/EHS z 05.04.1993 o nekalých podmienkach spotrebiteľských zmlúv sa majú vykladať v tom zmysle, že im neodporuje vnútroštátna právna úprava ako je úprava dotknutá vo veci samej, umožňujúca vymôcť pohľadávku založenú na zmluvných podmienkach, ktoré sú prípadne nekalé mimosúdnym výkonom záložného práva na nehnuteľný majetok, ktorý spotrebiteľ poskytol ako zabezpečenie pohľadávky, pokiaľ predmetná právna úprava prakticky neznemožňuje alebo nadmerne nesťažuje ochranu práv, ktoré spotrebiteľovi priznáva táto smernica, čo overiť prináleží vnútroštátnemu súdu.“

21. Je teda zrejmé, že SDEÚ pri inom zabezpečovacom inštitúte, a to záložnom práve uviedol, že jeho mimosúdnym výkonom je prípustný. Rovnako to podľa procesného súdu platí aj pri ďalšom zabezpečovacom inštitúte, a to dohode o zrážkach zo mzdy, ktorá v § 551 OZ nepredpokladá, že zamestnávateľ je povinný vykonávať zrážky na základe súdneho rozhodnutia, preto takúto povinnosť mimo zákon konštruovať iba na základe požiadavky žalobcu nemožno.

22. Odvolanie proti výroku Rozhodnutie o bezúročnosti úveru a o povinnosti zaplatiť sumy 1.929,60 eur odôvodnil súd tým, že zmluva neobsahuje predpoklady použité na výpočet RPMN podľa § 9 ods. 2 písm. j) zákona, nakoľko tieto sú v bode 6 Zmluvy riadne uvedené.

23. V článku 3., ods. 3.1 zmluvných dojednaní zmluvy sa uvádza, že Ročnou percentuálnou mierou nákladov je sadzba, ktorá sa aplikuje na výpočet podľa prílohy č. 2 zákona č. 129/2010 Z. z., z hodnoty celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom (s výnimkou poplatkov, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť za nedodržanie akýchkoľvek záväzkov ustanovených v tejto Zmluve o RU), výšky poskytnutého spotrebiteľského úveru a doby splácania. Ďalej poukazuje na to, že súd prvej inštancie nesprávne interpretuje zákon, pretože neuvedenie predpokladov určených na výpočet RPMN nie je dôvodom pre záver o bezúročnosti úveru. Predpoklady použité na výpočet RPMN zákon neuvádza ako náležitosti, ktorej nedostatok by mal spôsobovať bezúročnosť úveru.

24. Vzhľadom na vyššie uvedené žalovaný navrhuje, aby odvolací súd vyhovel odvolaniu a napadnutý rozsudok zmenil a žalobu v celom rozsahu zamietol. Žalovaný si uplatňuje nárok na náhradu trov konania o odvolaní.

25. K odvolaniu žalovaného sa vyjadrila žalobkyňa. Uviedla, že neurčitosť dohody o zrážkach zo mzdy spočíva v neuvedení celkovej výšky ktorá sa má dlžníkovi zraziť zo mzdy. V dohode je uvedená výška poskytnutého úveru 1.500 eur (v skutočnosti bol úver poskytnutý len vo výške 1.350 eur) a mesačná splátka úveru 81,99 eur. Podľa takto neurčito formulovanej výšky nie je jasné do akej sumy by mal zamestnávateľ vykonávať zrážky zo mzdy. Dodávateľ si tak sám diktuje výšku pohľadávky a zamestnávateľ nemá možnosť a nie je to ani v jeho silách preveriť o akú výšku dlhu sa v skutočnosti jedná a teda sa spolieha len na diktát dodávateľa. Navyše súdnou praxou už bola táto otázka platnosti takto uzatvorenej dohody o zrážkach zo mzdy u tohto žalovaného prekonaná Okresnými aj Krajskými

súdmi. Aj keď je dohoda o zrážkach zo mzdy uzatvorená na samostatnej listine, bola podpísaná v rovnaký deň ako zmluva o úvere, rozhodcovská zmluva, dohoda o poskytnutí služby, bola súčasťou množstva vopred pripravených listín, ktoré spotrebiteľ musí podpísať ako celok, v opačnom prípade by mu úver nebol poskytnutý. Na základe uvedeného sa teda nejedná o dohodu individuálne uzatvorenú tak ako to má na mysli zákon a preto takto uzatvorená dohoda nemôže byť platná. Príklad, ktorý uvádza žalovaný na podporu svojich tvrdení je v tomto prípade irelevantný - v uvedenom konaní KS Trnava sp. zn. 24Co/450/2012 sa prejednával obchodný spor podľa Obchodného zákonníka a žalovaný v ňom nie je ani ako strana sporu. V tomto prejednávanom spore sa jedná o práva spotrebiteľa, a zmluva a nárok sa posudzujú podľa Občianskeho zákonníka, zákona 129/2010 o spotrebiteľských úveroch a zákona 250/2007 o ochrane spotrebiteľa.

26. Tvrdenia žalobkyne preukazuje aj rozhodnutiami kde žalovaný bol jednou zo strán v spotrebiteľských sporoch najnovší napr. KS Trnava 26Co/176/2018 zo dňa 29.07.2019, v ktorom potvrdil rozhodnutie prvostupňového súdu ktorý určil dohodu o zrážkach zo mzdy za neplatnú a úverovú zmluvu za bezúročnú a bezpoplatkov. Žalovaný dlhodobo porušuje práva spotrebiteľa, pri uzatváraní úverových zmlúv porušuje zákon a snaží sa ho obchádzať.

27. Nesprávne uvedená RPMN alebo uvedenia jeho výpočtu neboli jedinými dôvodmi uznania prvostupňového súdu na určení bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru. Žalovaný sa podľa úverovej zmluvy zaviazal poskytnúť spotrebiteľovi úver vo výške 1.500 eur, avšak úver poskytol len vo výške 1.350 eur - z úveru si žalovaný odrátal poplatok vo výške 150 eur čo považujeme za neprípustné.

28. V zmluve žalovaný uvádza RPMN vo výške 25,89 %, v skutočnosti pri výške úveru 1.500 eur, poplatku 150 eur, mesačnej splátky 47,43 eur (bez platby za poskytnutie služby) bola RPMN 26,17 % a spotrebiteľ by tak zaplatil 2.142,06 eur. Ak by sa riadili podľa tvrdení žalovaného v odvolaní „V článku 3., ods.3.1 zmluvných dojednaní sa uvádza, že RPMN je sadzba, ktorá sa aplikuje na výpočet podľa prílohy č. 2 zákona č. 129/2010 Z. z., z hodnoty celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom (s výnimkou poplatkov, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť za nedodržanie akýchkoľvek záväzkov ustanovených v tejto Zmluve o RU), výšky poskytnutého spotrebiteľského úveru a doby splácania.“ RPMN by vyzerala takto : Pri výške úveru 1.500 eur, poplatok 150 eur, mesačnú splátku 81,99 eur (s platbou za poskytnutie služby) bola RPMN 88,15 % a spotrebiteľ by tak zaplatil 3.593,58 eur.

29. Má za to, že žalovaný uvádzal povinné dôležité údaje : RPMN, úrokovú sadzbu, celkovú cenu, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť za poskytnutý úver, výšku poskytnutého úveru, nesprávne. Už jeden nesprávne uvedený údaj z vyššie uvedených spôsobuje bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru.

30. Na základe uvedených skutočností žiada, aby Krajský súd po vykonanom dokazovaní potvrdil rozsudok Okresného súdu Trnava sp. zn. 19Csp/164/2017 zo dňa 30.1.2019.

31. K vyjadreniu žalobkyne sa vyjadril žalovaný. Uviedol, že popiera tvrdenia žalobcu a považuje ich za neopodstatnené a právne irelevantné. Poukazuje na neurčitost' dohody o zrážkach zo mzdy, spočívajúcej v neuvedení celkovej výšky, ktorá sa má dlžníkovi zraziť zo mzdy.

32. Žalovaný naďalej popiera tvrdenia žalobcu, že v dohodách o zrážkach zo mzdy sú neurčito vymedzené zabezpečené pohľadávky. Zotráva na podanom vyjadrení s tým, že vznik zabezpečených pohľadávok je viazaný na obsah právneho vzťahu, ktorý je definovaný zmluvou o revolvingovom úvere a teda aj ich možnosť vzniku v budúcnosti. Uvedené neznamena, že pohľadávka nie je neurčitá, ale je viazaná na zmluvu a na konkrétny dôvod jej vzniku. Zabezpečenie pohľadávky nemusí explicitne poukazovať na číselne vyjadrenie pohľadávky, ale môže byť uskutočnené aj spôsobom, na základe ktorého sa dá pohľadávka určiť. Dohoda o zrážkach zo mzdy je zabezpečovacím prostriedkom, čiže vymedzenie zabezpečenej pohľadávky bude prirodzene odkazovať, resp. spájať sa s hlavným vzťahom, z ktorého táto pohľadávka vznikla (obdobne je tomu pri záložnom práve, ručení, zabezpečovacom prevode práva a pod.).

33. Označenie pohľadávky, ktorej sa zabezpečenie týka, ako určitý nárok z konkrétneho právneho vzťahu (v tomto prípade zmluvy o revolvingovom úvere s konkrétnym číslom) je v tomto prípade z hľadiska identifikácie zabezpečenej pohľadávky dostatočne určité, pretože pohľadávka(y) sa nezameniteľne identifikuje z hľadiska osoby oprávnenej a povinnej, a z hľadiska určenia právneho

vzťahu (právneho dôvodu) zabezpečovanej pohľadávky. Exaktné uvedenie výšky pohľadávky nie je ani v zmysle nejakej právnej normy, a ani všeobecných požiadaviek na určitost' právneho úkonu, potrebné. Rovnako aj pri iných spôsoboch zabezpečenia, kedy vyčíslenie zabezpečenej pohľadávky nie je podmienkou ich platnosti (napríklad uznanie záväzku spôsobom, kedy uznávajúci odkáže na právny dôvod uznanej povinnosti, prevzatie ručenia za uspokojenie nárokov z určeného zmluvného vzťahu), ani v prípade dohody o zrážkach zo mzdy nie je uvedenie sumy pohľadávky podmienkou platnosti dohody o zrážkach zo mzdy.

34. Taktiež tvrdenia žalobcu, že musel podpísať predmetnú dohodu o zrážkach zo mzdy k zmluve č. 8500081684 považuje za neopodstatnené na základe nižšie uvedených dôvodov. Medzi žalobcom (ako dlžníkom) a žalovaným (ako veriteľom) bola uzavretá dňa 26.09.2014 Zmluva o spotrebiteľskom úvere revolvingového typu č. 8500081684. Pri jej uzavretí bol žalobcovi predložený aj návrh dohody o zrážkach zo mzdy s rovnakým číslom. Z jej obsahu vyplýva, že žalobca ako záujemca o úver bol poučený (bod I., bod II.) o tom, že dohodu o zrážkach zo mzdy nie je povinný uzavrieť, že nejde o podmienku pre poskytnutie úveru alebo samotné uzavretie zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Zároveň bol poučený aj o tom, čo je dôsledkom uzavretia dohody o zrážkach zo mzdy (bod III.).

35. Z dohody o zrážkach zo mzdy vyplýva poučenie o dobrovoľnosti uzavretia dohody o zrážkach zo mzdy, akou formou môže žalobca odmietnuť uzavretie a čo je dôsledkom uzavretia dohody. Uvedené sa nachádza hneď v úvodných ustanoveniach, a zároveň mu predchádza text „Text dohody si pred jej podpísaním pozorne prečítajte.“

36. Rovnako aj poučenie o dôsledkoch uzavretia dohody o zrážkach zo mzdy je v texte zvýraznené práve pre to, aby priemerne opatrná osoba konajúca s rozumne očakávateľnou mierou obozretnosti si pri prvom pozretí textu dohody o zrážkach zo mzdy všimla uvedené skutočnosti. Hoci zákon vyžaduje uviesť dohodu o zrážkach zo mzdy len na samostatnom liste, s uvedením poučenia a s tým, že jej uzavretie nie je povinnosťou, žalovaný sa aj uvedením v texte snažil graficky zvýrazniť upozornenie nielen na dôležitosť prečítania textu, ale aj na obsah poučenia o dôsledkoch uzavretia dohody o zrážkach zo mzdy.

37. Zároveň hneď v prvom a druhom bode dohody o zrážkach zo mzdy sa opakuje informácia o tom, že uzavretie dohody o zrážkach zo mzdy nie je povinné a ako môže dlžník „odmietnuť“ jej uzavretie. S prihliadnutím na tvrdenia uvádzané žalobcom nie je pritom možné zistiť, že by žalobca poprel možnosť prečítania si dohody o zrážkach zo mzdy či samotné prečítanie, možnosť odmietnuť uzavretie dohody o zrážkach zo mzdy či akékoľvek námietky nasledujúce po jej uzavretí.

38. Tvrdenia žalobcu ohľadne výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov, a jej výšky sú v celom rozsahu zavádzajúce.

39. Podľa ust. § 2 písm. i) zákona č. 129/2010 Z. z. ročnou percentuálnou mierou nákladov celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vyjadrené ako ročné percento z celkovej výšky spotrebiteľského úveru podľa § 19.

40. Z ustanovenia písmena g) vyplýva, že do výpočtu celkových nákladov sa nezapočítajú náklady, ktoré vyplývajú z dojednaní nepredstavujúcich podmienku pre získanie úveru. Aj uzatvorenie prihlášky je voliteľné. Ak by teda žalovaný dokument vôbec nepodpísal, tento by nikdy nevznikol. Pokiaľ by odplata za Dohodu o poskytnutí služby bola zahrnutá do celkových nákladov, potom by taký postup bol v rozpore so zákonom.

41. Smernica Rady 2008/48/ES z 29.04.2008 o zmluvách o spotrebiteľských úveroch a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS vo svojej Kapitole 1. čl. 3 písm. g) hovorí: „celkové náklady spotrebiteľa spojené s úverom“ sú všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; zahrnuté sú aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o úvere, a to najmä poisťné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí služieb, aby získal úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok“

42. Z uvedeného jednoznačne vyplýva, že do RPMN sa započítava odplata za služby výlučne v prípade, ak boli podmienkou získania úveru, čo v tomto prípade splnené nie je, nakoľko ide o dobrovoľné služby v zmysle článku I., bod 2 Dohody o poskytnutí služby.

43. Na základe vyššie uvedeného tvrdí, že RPMN je vypočítaná správne, kde prikladá aj vzorec na výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov k zmluve č. 8500081684. Žalobca nijako nepreukázal relevantnosť svojich tvrdení, a nie je mu jasné na základe čoho dospel k takýmto záverom.

44. V ostatnom sa pridrižiava svojich doterajších tvrdení. Klientovi sa poskytuje spotrebiteľský úver vo výške 1.500 eur. Poplatok za poskytnutie úveru je vo výške 150 eur, uhrádza sa pri poskytnutí úveru. Spotrebiteľský úver bude klient splácať 42 mesiacov. Mesačná splátka je vo výške 47,43 eur a obsahuje splátku istiny a úrokov. Celková čiastka, ktorú spotrebiteľ v súvislosti so spotrebiteľským úverom zaplatí za celú dobu poskytnutia úveru (t.j. 42 mesiacov), je vo výške 1.992,06 eur. Táto čiastka pozostáva z poskytnutej sumy úveru, sumy úrokov a poplatku za poskytnutie úveru. Vo výpočte RPMN sa v súlade so zákonom č. 129/2010 Z. z. zohľadňujú náklady tvoriace súčasť celkových nákladov, teda úrok a poplatok za poskytnutie úveru.

45. $1500,00 = 47,43/(1 + X)^{1/12} + 47,43/(1 + X)^{2/12} + 47,43/(1 + X)^{3/12} + 47,43/(1 + X)^{4/12} + 47,43/(1 + X)^{5/12} + 47,43/(1 + X)^{6/12} + 47,43/(1 + X)^{7/12} + 47,43/(1 + X)^{8/12} + 47,43/(1 + X)^{9/12} + 47,43/(1 + X)^{10/12} + 47,43/(1 + X)^{11/12} + 47,43/(1 + X)^{12/12} + 47,43/(1 + X)^{13/12} + 47,43/(1 + X)^{14/12} + 47,43/(1 + X)^{15/12} + 47,43/(1 + X)^{16/12} + 47,43/(1 + X)^{17/12} + 47,43/(1 + X)^{18/12} + 47,43/(1 + X)^{19/12} + 47,43/(1 + X)^{20/12} + 47,43/(1 + X)^{21/12} + 47,43/(1 + X)^{22/12} + 47,43/(1 + X)^{23/12} + 47,43/(1 + X)^{24/12} + 47,43/(1 + X)^{25/12} + 47,43/(1 + X)^{26/12} + 47,43/(1 + X)^{27/12} + 47,43/(1 + X)^{28/12} + 47,43/(1 + X)^{29/12} + 47,43/(1 + X)^{30/12} + 47,43/(1 + X)^{31/12} + 47,43/(1 + X)^{32/12} + 47,43/(1 + X)^{33/12} + 47,43/(1 + X)^{34/12} + 47,43/(1 + X)^{35/12} + 47,43/(1 + X)^{36/12} + 47,43/(1 + X)^{37/12} + 47,43/(1 + X)^{38/12} + 47,43/(1 + X)^{39/12} + 47,43/(1 + X)^{40/12} + 47,43/(1 + X)^{41/12} + 47,43/(1 + X)^{42/12}$

X = 0,2589 RPMN je v tomto prípade 25,89 %

46. K vyjadreniu žalovaného sa vyjadriala žalobkyňa. Uviedla, že naďalej sa stotožňuje s rozsudkom Okresného súdu Trnava, trvá na dôkazoch predložených v konaní pred prvostupňovým súdom, v plnom rozsahu sa pridrižiava svojich predošlých vyjadrení. Žiada, aby Krajský súd potvrdil rozsudok prvostupňového súdu.

47. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávnenou stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom (§ 379 CSP) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario), keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na úradnej tabuli a na webovej stránke súdu minimálne 5 dní pred jeho vyhlásením (§ 219 ods. 3 CSP), po oboznámení sa s obsahom celého spisu dospel k záveru, že odvolanie žalovaného je čiastočne dôvodné.

48. Predmetom konania bola žaloba o určenie, že Dohoda o zrážkach zo mzdy č. 8500081684 zo dňa 26.09.2014 uzatvorená medzi žalobkyňou a žalovaným je neplatná; určenie, že úver zo Zmluvy č. 8500081684 zo dňa 26.09.2014 uzatvorený medzi žalobkyňou a žalovaným je bezúročný a bez poplatkov a povinnosť zaviazat' žalovaného na vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 1.929,60 eur.

49. Predmetom prieskumu odvolacieho súdu, vychádzajúc z odvolacej argumentácie uplatnenej žalovaným, bolo posúdiť správnosť skutkových a právnych záverov súdu prvej inštancie, ktorý žalobe v celom rozsahu vyhovel, nakoľko mal za to, že žaloba je dôvodná.

50. Je nevyhnutné konštatovať, že súd prvej inštancie v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav a zo zistených skutočností bol vyvodený správny právny záver pokiaľ ide o rozhodnutie týkajúce sa určenia, že úver zo Zmluvy č. 8500081684 zo dňa 26.09.2014 uzatvorený medzi žalobkyňou a žalovaným je bezúročný a bez poplatkov a povinnosti zaviazat' žalovaného na vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 1.929,60 eur, svoje rozhodnutie v tejto časti odôvodnil riadne a v rozhodnutí sa vysporiadal s podstatnými argumentmi. Keďže ani v priebehu odvolacieho konania sa na týchto skutkových a právnych zisteniach nič nezmenilo odvolací súd sa stotožňuje s odôvodnením rozsudku v jeho napadnutej časti. Len na zdôraznenie správnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolací súd dodáva, že právny vzťah žalobkyne a žalovaného založený zmluvou o revolvingovom úvere je potrebné posudzovať ako spotrebiteľský vzťah podľa § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka a podľa ZoSÚ v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy. Za účelom zabezpečenia čo najvyššej miery informovanosti spotrebiteľa v súvislosti s poskytnutým úverom, zákonodarca stanovuje obligatórne obsahové náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, upravené v § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch. Jedným z argumentov v preskúmvanej veci, na ktorom súd prvej inštancie založil svoje rozhodnutie o tom, že je potrebné považovať spotrebiteľský úver poskytnutý žalovaným žalobkyni na základe uzatvorenej zmluvy č. 8500081684 zo dňa 26.09.2014, za bezúročný a bez poplatkov bola absencia obligatórnej zákonom stanovenej náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, uvedením nesprávneho údaju o výške poskytnutého úveru, keď skutočná suma poskytnutého úveru bola 1.350,-eur, a nie 1.500,- eur, nie je správne uvedená ani suma celkových nákladov a z uvedeného je zrejmé, že nemôže byť správne vypočítaná ani výška ročnej percentuálnej miery nákladov.

51. Súd prvej inštancie správne podrobil súdnej kontrole zmluvné ustanovenia podľa ustanovení Zákona o spotrebiteľských úveroch a správne vyhodnotil, že v uvedenej zmluve nie je správne uvedená výška poskytnutého úveru, a ani suma celkových nákladov a z uvedeného je zrejmé, že nemôže byť správne vypočítaná ani výška ročnej percentuálnej miery nákladov. Pre naplnenie účelu zákona o spotrebiteľských úveroch je nevyhnutné, aby spotrebiteľ si bol vedomý rozsahu svojho záväzku už v čase podpisu zmluvy. Pri celkovej čiastke úveru, ktorá je v zmluve uvedená vo výške 2.142,06 eur, pokiaľ bude žalovaný realizovať 42 splátok po 81,99 eur, tak zaplatí sumu 3.443,58 eur, teda vyššiu a tak je tento údaj zavádzajúci. Záveru okresného súdu, že žalovaný v zmluve o úvere uviedol nesprávnu výšku RPMN a napokon celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere, kedy mali byť uvedené všetky predpoklady použité na výpočet RPMN (ktorá skutočnosť z obsahu zmluvy nevyplýva) v zmysle § 2 písm. j) zákona o spotrebiteľských úveroch nemožno nič vytknúť. Aj podľa odvolacieho súdu výška RPMN v zmluve nezodpovedá skutočným nákladom na poskytnutý úver v dôsledku (ne)započítania sumy, ktorú si žalovaný ihneď ponechal pri vyplatení úveru. Žalovaný sa zaviazal poskytnúť žalobkyni úver vo výške 1.500,- eur, ale v skutočnosti žalobkyni poskytol úver vo výške 1.350,-eur, ihneď si ponechal poplatok za poskytnutie úveru, ktorú skutočnosť žalovaný ani nepoprel. Do výpočtu RPMN bol teda nesprávne zahrnutý údaj o celkovej výške úveru, keď do nej bola zahrnutá aj suma, ktorú si žalovaný od žalobkyni ihneď zúčtoval, čo spôsobuje podhodnotenie skutočnej RPMN. Hodnota RPMN vychádzajúca z takto nesprávne určenej položky bola potom nesprávne určená nižšie, podhodnotená v neprospech spotrebiteľa. Táto skutočnosť potom spôsobuje bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru v zmysle § 11 ods. 1 písm. b) ZoSÚ aplikovaného súdom prvej inštancie.

52. Aj keď odvolateľ uvádza, že predpoklady použité na výpočet RPMN sa nachádzajú v bode 6 Zmluvy, uvedené z obsahu Zmluvy nevyplýva, pričom zákon podľa ust. § 9 ods. 2 písm. j) zák. č. 129/2010 Z. z. výslovne uvádza ako obsahovú náležitosť aj to, že sa uvedú všetky predpoklady použité na výpočet RPMN. Túto náležitosť (všetky predpoklady použité na výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov) mala správne obsahovať aj zmluva uzavretá 26.09.2014 podľa znenia zákona do 01.04.2015 podľa § 9 ods. 2 písm. j) citovaného zákona a zmluva z 26.09.2014 nespĺňala náležitosti predpokladné zákonom v naznačenom smere. Súd prvej inštancie preto v preskúmvanom rozsudku správne uzavrel, že zmluva neobsahuje základné náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. g) a j) zák. č. 129/2010 Z. z. a je nevyhnutné považovať úver za bezúročný a bez poplatkov. Na základe uvedeného, preto súd správne vyhovel žalobe v časti určenia, že úver zo Zmluvy č. 8500081684 zo dňa 26.09.2014 uzatvorený medzi žalobkyňou a žalovaným je bezúročný a bez poplatkov a zviazal žalovaného na vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 1.929,60 eur, ktorá suma pozostáva z rozdielu medzi reálne poskytnutým úverom a sumou, ktorú žalobkyňa žalovanému na úver zaplatila.

53. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na rozhodnutie ESD vo veci C-377/14 Ernst Georg Radlinger, Helena Radlingerová proti Finway a.s., čl. 3 písm. l) a čl. 10 ods. 2 Smernice 2008/48 ako aj bod I. prílohy I. tejto smernice sa majú vykladať v tom zmysle, že celková výška úveru a výška čerpania úveru predstavujú celkovú sumu, ktorá bola daná k dispozícii spotrebiteľovi, čo vylučuje sumy, ktoré si poskytovateľ úveru účtuje na úhradu nákladov súvisiacich s predmetným úverom a ktoré nie sú tomuto spotrebiteľovi reálne vyplatené. Celková výška úveru v zmysle citovanej smernice čl. 3 písm. l) je vymedzená ako maximálna výška alebo súčet všetkých finančných prostriedkov poskytnutých na základe zmluvy o úvere. Podľa čl. 3 písm. g) tejto smernice, obdobne aj § 2 písm. g) ZoSÚ, celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom sú všetky náklady..., ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe. Celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť je súčet celkovej výšky spotrebiteľského úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom (§ 2 písm. h) ZoSÚ obdobne čl. 3 písm. h) Smernice č. 2008/48). V dôsledku uvedeného pojmy „celková výška úveru“ a „celkové náklady spotrebiteľa“ spojené s úverom sa navzájom vylučujú. Celková výška úveru preto nemôže zahŕňať sumy, ktoré vstupujú do celkových nákladov na úver pre spotrebiteľa. Do celkovej výšky úveru nemožno zahrnúť žiadnu odmenu, poplatky, úroky, provízie a akékoľvek ďalšie poplatky, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť. Neoprávnené zahrnutie súm tvoriacich celkové náklady spotrebiteľa spojené s úverom do celkovej výšky úveru bude nutne viesť k podhodnoteniu RPMN, ktorého výpočet závisí od celkovej výšky úveru a to v neprospech spotrebiteľa. Vzhľadom na vyššie uvedené možno predpokladať, že do výpočtu RPMN bol nesprávne zahrnutý údaj o celkovej výške úveru, keď do neho boli zahrnuté aj administratívne poplatky, ktoré si žalovaný od žalobkyni ihneď zúčtoval, čo mohlo spôsobiť podhodnotenie skutočnej RPMN. Hodnota RPMN vychádzajúca z takto nesprávne určenej položky by bola potom nesprávne určená nižšie, podhodnotená v neprospech spotrebiteľa. Táto skutočnosť potom spôsobuje bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru v zmysle § 11 ods. 1 písm. b) ZoSÚ aplikovaného súdom prvej inštancie, s poukazom na § 9 ods. 2 písm. j) zák. č. 129/2010 Z. z. (nesprávne uvedená RPMN znamená, ako by nebola uvedená vôbec).

54. Ďalšia odvolacia námietka žalovaného spočívala v nesprávnom právnom posúdení Dohody o zrážkach zo mzdy. Podľa § 137 písm. d) CSP, žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo najmä o určení právnej skutočnosti, ak to vyplýva z osobitného právneho predpisu.

55. Zmluvy a iné právne úkony, ich existencia, platnosť či neplatnosť sú právnymi skutočnosťami (§2 ods. 1 OZ). Určenie existencie právnej skutočnosti (napr. že právny úkon je neplatný) odporuje vo svojej podstate zásade, že súd má určiť aktuálny právny stav. Pri určení právnej skutočnosti hovorí rozsudok o tom, čo bolo v minulosti, nie však nevyhnutne o tom, čo je v prítomnosti. Nová právna úprava Civilného sporového poriadku pripúšťa žalobu na určenie právnej skutočnosti iba za predpokladu, že tak vyplýva z právneho predpisu (najmä z hmotného práva).

56. Nesprávnym právnym posúdením sa rozumie subsumovanie skutkového stavu pod normu hmotného práva alebo procesného práva, ktorá v hypotéze nemá také predpoklady, aké vyplývajú zo zisteného skutkového stavu. Nesprávne právne posúdenie veci konkrétne spočíva v tom, že súd použil nesprávnu právnu normu, alebo síce aplikoval správnu právnu normu, ale ju nesprávne interpretoval, a napokon právnu normu síce správne vyložil, ale na zistený skutkový stav ju nesprávne aplikoval.

57. Za dôvodnú preto bolo treba považovať výhradu žalovaného, spočívajúcu v tvrdení o nesprávnom právnom posúdení veci súdom prvej inštancie, ktorý na vec aplikoval nesprávnu právnu normu a nárok žalobkyne posudzoval v zmysle ust. § 137 písm. c) CSP. Aj keď uvedené odvolateľ výslovne nenamietal, súd ex offio skúma, či nárok žalobkyne sa mal posudzovať v zmysle ust. § 137 písm. c) resp. § 137 písm. d) CSP. Súd prvej inštancie posúdil daný nárok v zmysle ust. § 137 písm. c) CSP, pričom uviedol, že žalobkyňa preukázala naliehavý právny záujem na požadovanom určení, keď bez tohto rozhodnutia by boli naďalej vykonávané zrážky zo mzdy. Nemôže byť správny záver súdu o potrebe skúmať a preukazovať naliehavý právny záujem na určovacích výrokoch žalobkyne, nakoľko v danom prípade určovacie výroky žalobkyne nespádajú pod ust. § 137 písm. c) CSP, avšak zároveň treba skúmať, či takéto žaloby sú prípustné, to je či žalobný návrh znejúci na určenie právnej skutočnosti, vyplýva z osobitného právneho predpisu (§ 137 písm. d) CSP), inak je potrebné považovať ho za vadný. Nič to ale nemení na tom, že pokiaľ ide o nárok žalobkyne o určenie, že úver zo Zmluvy č. 8500081684 zo dňa 26.09.2014 uzatvorený medzi žalobkyňou a žalovaným je bezúročný a bez poplatkov, tento vyplýva priamo z ust. § 11 ods. 1 písm. b) zák. č. 129/2010 Z. z. (ako uviedol i súd prvej inštancie), a v tejto

časti už i vzhľadom na vyššie posúdenie, rozhodnutie súdu prvej inštancie pokiaľ žalobe vyhovel v uvedenej časti je správne. Pokiaľ však ide o určenie, že Dohoda o zrážkach zo mzdy č. 8500081684 zo dňa 26.09.2014 uzatvorená medzi žalobkyňou a žalovaným je neplatná, takýto nárok zo žiadneho hmotnoprávneho predpisu nevyplýva, z uvedeného možno uzavrieť, že takáto žaloba je neprípustná a v tejto časti bolo nutné rozhodnutie súdu prvej inštancie v zmysle ust. § 388 CSP zmeniť a žalobu zamietnuť.

58. Vzhľadom k vyššie uvedenej argumentácii sa už odvolací súd ďalšími odvolacími námietkami žalovaného nezaoberal, nakoľko by už nemohli zvrátiť rozhodnutie vo veci samej.

59. S poukazom na vyššie uvedenú argumentáciu, odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v súlade s § 388 CSP v časti určenia neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy a súvisiacom výroku o náhrade trov konania zmenil a v súlade s § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny v časti určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru a povinnosti zaplatiť žalobkyňi žalovanú sumu potvrdil. Pokiaľ ide o náhradu trov konania, nakoľko ide o rozdielnosť nárokov žalobkyne, bolo nutné rozhodnúť o trovách konania vo vzťahu k jednotlivým nárokom samostatne. V časti žalobného nároku na splnenie povinnosti (výrok III.) a o určenie, že úver je bezúročný a bezpoplatkov (výrok II.) bola žalobkyňa v celom rozsahu úspešná, preto má voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v tejto časti v rozsahu 100 %, avšak v časti nároku o určenie neplatnosti Dohody o zrážkach zo mzdy (výrok I.) bol úspešný žalovaný, preto v tejto časti odvolací súd priznal žalovanému právo na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

60. Žalobkyňa má voči žalovanému podľa § 255 ods. 1 CSP a § 396 ods. 1 CSP nárok na náhradu trov odvolacieho konania pokiaľ ide o určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru a povinnosti zaplatiť žalobkyňi žalovanú sumu a neúspešná bola v časti určenia neplatnosti Dohody o zrážkach zo mzdy. V časti žalobného nároku na splnenie povinnosti bola žalobkyňa v celom rozsahu úspešná, rovnako tak i v časti o určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru, preto má voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v tejto časti v rozsahu 100 %, avšak v časti o určenie neplatnosti Dohody o zrážkach zo mzdy (výrok I.) bol úspešný žalovaný, preto v tejto časti odvolací súd priznal žalovanému právo na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

61. Senát odvolacieho súdu tento rozsudok prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).